

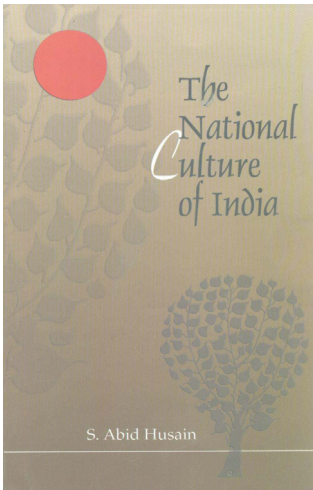
บทความปริทัศน์หนังสือ

The National Culture of India

ดร. อับดุลเราะฮมาน มูเก็ม

นักวิจัย (AR-5) ศูนย์เอเชียใต้ศึกษา

สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

S. Abid Husain (1896-1978) อดีตศาสตราจารย์ทางด้านปรัชญาและวรรณกรรมของ Jamia Millia University แห่งกรุงนิวเดลี ผู้ได้รับรางวัลต้นฉบับยอดเยี่ยมจาก “Sahitya Akademi Award” (1956) และ “Padma Bhushan” (1957) จากรัฐบาลอินเดีย “The National Culture of India” ถือเป็นงานเขียนชิ้นเอกที่ทรงอิทธิพล โดยมีต้นฉบับภาษาฮินดูที่เขียนขึ้นก่อนแยกอินเดีย-ปากีสถานปี 1947 ต่อมาได้รับการตีพิมพ์ในฉบับภาษาอังกฤษมากกว่า 15 ครั้ง อย่างไรก็ตาม งานเขียนชิ้นดังกล่าวได้รับการตีพิมพ์มากกว่า 48 ครั้งรวม 5 ภาษา งานเขียนได้นำเสนอการเกิดขึ้นของ

วัฒนธรรมอินเดียด้วยการหลอมรวมชาติพันธุ์ ศาสนา ภาษาและอัตลักษณ์ของผู้คน ซึ่งสามารถดำรงอยู่ได้ด้วยวิสัยทัศน์ของผู้นำทางจิตวิญญาณ การเฝ้าระวังของนักบุญ การครุ่นคิดของปวง ปราชญ์ รวมทั้งจินตนาการของบรรดากวีและศิลปินในแต่ละยุค ซึ่งไม่ได้นำเสนอเพียงแนวทางการอดทนอดกลั้นระหว่างกัน แต่ยังมีหลักธรรมคำสอนที่กล่อมเกล่าให้ผู้คนทุกศาสนาอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข (Husain 1978, ix-x)

อินเดียคือพิพธิภันท์แห่งความหลากหลายที่ไม่สามารถแบ่งแยกผู้คนออกจากกันได้ ประวัติศาสตร์ถือเป็น จุดหลอมรวมชาวอินเดีย ที่ส่วนใหญ่มาจากหลากหลายพื้นที่ ซึ่งแต่ละคนมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนทั้งด้าน การเมือง เศรษฐกิจและสังคม อากาศและทรัพยากรทางด้านเศรษฐกิจนั้นทรงอิทธิพลต่ออาหาร เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม การเป็นอยู่ พฤติกรรมต่าง ๆ จนกลายเป็นวัฒนธรรมและวิถีปฏิบัติของชาวอินเดีย (Husain 1978, 5- 6) วัฒนธรรมอินเดียยุคโบราณเริ่มขึ้นเมื่อ 5 พันปีก่อนคริสต์ศักราช จนกระทั่งศตวรรษที่ 10 ในยุคนี้อีกเป็น จุดเริ่มต้นของ “วัฒนธรรมยุคพระเวท” ต่อมาในช่วง 600 ปีก่อนคริสต์ศักราชเริ่มมีการผสมผสานกับหลักความ เชื่อของพุทธและเชน จนทรงอิทธิพลต่อสังคมอินเดีย หลังจากนั้น ในช่วงศตวรรษที่ 7-10 ชาวมุสลิมเริ่มเข้ามา อินเดียจนเกิดการหลอมรวมทางวัฒนธรรมระหว่างฮินดูกับสุลต่านแห่งเดลี และราชวงศ์โมกุล ต่อมาก็เข้าสู่ยุคสมัยใหม่จนรวมกับวัฒนธรรมอังกฤษ โดยเฉพาะช่วง ปี 1857-1920 จนนำไปสู่การต่อต้านอังกฤษในเวลาต่อมา (Husain 1978, 13-15)

ความหลากหลายเหล่านี้ได้กลายเป็น “วัฒนธรรมแห่งชาติอินเดีย” ซึ่งแต่ละความเชื่อต่างผสมผสาน วัฒนธรรมของกันและกันจนยากที่จะแยกออกได้ จึงไม่แปลกที่มัสดิในศตวรรษที่ 15 และ 16 นั้นมีกลืนอายุของสถาปัตยกรรมฮินดู ในขณะที่ชาวฮินดูก็มีวัฒนธรรมอิสลามผสมอยู่ (Husain 1978, 90) แม้วัฒนธรรมอินเดียถูกหลอมรวมด้วยความเป็นชาติ กระนั้น สิ่งดังกล่าวมีกลืนอายุแห่งปรัชญาและศาสนาปะปนอยู่ อย่างไรก็ตาม อินเดียหลอมรวมความเป็นหนึ่งและสร้างชาติภายใต้นิยามแห่ง “เอกภาพท่ามกลางความหลากหลาย” จนผู้คนอยู่ร่วมกันภายใต้ “วัฒนธรรมแห่งชาติอินเดีย” งานเขียนชิ้นนี้มีส่วนอย่างมากในการเปิดโลกทัศน์และสร้างความเข้าใจร่วมกันของผู้คนในพหุสังคม

“แม้งานเขียนชิ้นนี้ค่อนข้างเก่า แต่วัฒนธรรมแห่งชาติที่กำลังดำรงอยู่ถือเป็นผลิตภัณฑ์อันสดใหม่เสมอ หากปราศจากความเข้าใจวัฒนธรรมของกันและกัน สังคมก็อาจมีบาดแผลและเป็นหน่อเชื่อความรุนแรงได้ในอนาคต”

เอกสารอ้างอิง

Husain, Sayyid Abid. 2000. The National Culture of India. New Delhi: National Book Trust, India.